

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 29 października 2020 roku wnioskodawca Skarb Państwa – Prezydent Miasta Ł. wniósł o założenie księgi wieczystej dla nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) bez numeru, o powierzchni 0,1369 ha, oznaczonej jako działka nr (...). Do wniosku załączono mapę do celów prawnych P. (...)9.2020. (...) sporządzoną w lipcu 2020 roku i zarejestrowaną 8 września 2020 roku. W uzasadnieniu żądania wniosku wskazano, iż jego podstawę prawną stanowi art. 538 Kodeksu N..

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2021 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi oddalił wniosek. W uzasadnieniu orzeczenia wskazano, iż wnioskodawca nie dołączył żadnych analiz czy opracowań co do okoliczności faktycznych, z których wynikałoby że wnioskodawca jest właścicielem spornej nieruchomości.

Wnioskodawca Skarb Państwa – Prezydent Miasta Ł. złożył w ustawowym terminie skargę na orzeczenie referendarza sądowego i wniósł o założenie nowej księgi wieczystej dla nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) bez numeru oznaczonej jako działka nr (...) o powierzchni 0,1369 ha i wpisanie w dziale II tejże księgi Skarbu Państwa. Skarżący wskazał, że załączona do wniosku mapa geodezyjna dla celów prawnych stanowi wystarczający dowód w sprawie, potwierdzający stan faktyczny i prawny nieruchomości.

Postanowieniem z dnia 13 września 2021r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi oddalił wniosek.

Sąd I instancji ustalił, że dla nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) bez numeru oznaczonej jako działka nr (...) obręb B-24 o powierzchni 0,1369 ha nie została założona księga wieczysta ani zbiór dokumentów.

Przy takich ustaleniach stanu faktycznego Sąd I instancji wywiódł, że wnioskodawca jako podstawę prawną dla wpisu wskazał przepis art. 538 Kodeksu N., zgodnie z którym „drogi mniejsze i większe, ulice przez rząd utrzymywane, rzeki mniejsze i większe spławne w jakikolwiek sposób, brzegi, odsepy morskie, porty, stanowiska, i ogólnie wszelkie części francuzkiej ziemi niezdatne, aby były własnością prywatną, są uważane, iako należące do własności narodowej”. Do wniosku załączył jednak jedynie mapę do celów prawnych. W treści owego dokumentu powołano się natomiast na dokumenty t.j. mapę S. z 1984 r., plan J. 1917 r. mapę 1946 r., które jednak nie zostały załączone do wniosku i uniemożliwiły weryfikację twierdzeń wnioskodawcy co do stanu faktycznego spornej nieruchomości.

W ocenie Sądu I instancji załączona mapa nie jest samodzielnym dowodem zdolnym wykazać okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia wniosku, a więc stan faktyczny i prawny nieruchomości w okresie obowiązywania Kodeksu Napoleona, najpóźniej w dniu 31 grudnia 1946 roku.

Zdaniem Sądu I instancji w zaistniałych okolicznościach zachodziła przeszkoda do wpisu w rozumieniu przepisu art. 626⁹ k.p.c., w efekcie czego wniosek podlegał oddaleniu.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniósł wnioskodawca.

Skarżący wskazał, że załączona do wniosku mapa geodezyjna dla celów prawnych stanowi wystarczający dowód w sprawie, potwierdzający stan faktyczny i prawny nieruchomości. Skarżący podkreślił, że mapa opatrzona została pieczęcią Prezydenta Miasta Ł. , wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, poświadczającą , że niniejszy dokument został opracowany w wyniku prac geodezyjnych i kartograficznych, których rezultaty zawiera operat techniczny , wpisany do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz, że dokument ten jest przeznaczony do dokonywania wpisów w księdze wieczystej. Nadto geodeta uprawniony zamieścił uwagę dotyczącą analizy ksiąg wieczystych i dokumentów w okresie od dnia 1 maja 1808 do 31 grudnia 1946r.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Wbrew zarzutom skarżącego podniesionym w apelacji, zgodzić należy się z Sądem I instancji, że wnioskodawca nie zdołał wykazać prawa własności do przedmiotowej nieruchomości w oparciu o art.538 Kodeksu N..

Nie sposób zgodzić się ze skarżącym, że załączona do wniosku mapa sporządzona przez geodetę w lipcu 2020r. stanowi wystarczający dowód na stan faktyczny i prawny nieruchomości w okresie obowiązywania Kodeksu Napoleona.

Jak trafnie zauważył Sąd I instancji w treści dokumentu - mapy załączonej do wniosku powołano się na dokumenty t.j. mapę S. z 1984 r., plan J. 1917 r. mapę 1946 r., które jednak nie zostały załączone do wniosku i uniemożliwiły weryfikację twierdzeń wnioskodawcy co do stanu faktycznego spornej nieruchomości.

Zgodzić należy się w pełni z Sądem I instancji, że załączona mapa nie jest samodzielnym dowodem zdolnym wykazać okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia wniosku, a więc stan faktyczny i prawny nieruchomości w okresie obowiązywania Kodeksu Napoleona, najpóźniej w dniu 31 grudnia 1946 roku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadna na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.